

A párt élt, él, élni fog!

Véget ért a választás. A magyar polgári demokrácia gépezete kiválóan működött. Elhitette a magyar munkással, hogy számára a választás nem a tőke és a munka, nem a tőkés pártok és a Munkáspárt között van, hanem két tőkés párt, az MSZP és a Fidesz között. A magyar munkás pedig elhitte, hogy a boldogulását valamelyik tőkés párttól várhatja. Ez az, amin valamennyien megdöbbszünk. Ugyanis nem ezt láttuk az utcán, nem ezt tapasztaltuk a piacon. Mi elégedetlen, panaszkodó emberekkel találkoztunk, akik – ha nem is támogatták rögtön a Munkáspártot – de nyitottak voltak irántunk, megértéssel, szeretettel vettek körbe.

Tudtuk, hogy az MSZP megvette a nyugdíjasokat. Sajnáljuk, hogy a nyugdíjasok a megemelt nyugdíj mellett nem nézték meg a gázszámlát is, mert rögtön láthatták volna, hogy amit a kormány az egyik kezével ad, azt a másikkal elveszi. A polgári demokrácia ámitása itt is tökéletesen működött.

Persze, nincs ebben semmi rendkívüli. Minap Ukrajnában hitették el a munkással, hogy neki két tőkés között kell választania, és ezért félrelökte az egyetlen pártot, amely mellette állott. Ukrajna Kommunista Pártja a 2002. évi 20 százalékos helyett csak 3,6 százalékos listát kapott.

Csehországban be akarták tiltani a kommunista ifjúsági szervezetet, jelt adva ezzel az egész párt elleni fellépésre. Nálunk a pártellenzék karolta fel a hatalom, engedte, támogatta, hogy ötszáz napon át rombolja a Munkáspártot. Megcsáklyázták a Pest megyei listánkat, s ezután nem sok reményünk maradt.

Természetesen hibások vagyunk mi is. A gyengeségeink korábban is megvoltak, de a nagyobb párt, a viszonylagosan jó eredmények elfedték azokat. Sokan vagyunk, de alig dolgozunk. Nem éreztük létfontosságú feladatnak a kopogtatócédula-gyűjtést. Nem izgatott bennünket, hogy nem lesz megyei lista. Inkább vitatkoztunk arról, hogy milyen rossz a Fidesz, milyen rossz a rendszerváltás, és nem törődünk a bennünket körbevevő valósággal. Fegyelmezettlenné váltunk. Nem fizetjük a tagdíjat, és senki sem háborodik fel rajta. Nem fizetjük elő a saját újságunkat, A Szabadságot, de elvárjuk, hogy a pártvezetés kiadja a lapot. Nem megyünk el az április 4-ei rendezvényre, de számon kérjük, hogy a televízióban miért

nem szereplünk eleget. Az „eredmény” nem maradt el: nem tudunk minden megyében listát állítani, s ez döntő mértékben a mi bűnünk, a tagságunk bűne.

Mindennek fényében nagyon nem kell csodálkozni, hogy 0,41 százalékot értünk el. Nem jutottunk be a parlamentbe, sőt ezen túl nem kapunk állami támogatást sem. Kétségbe essünk? Nem! Nem szabad kétségbe esnünk. Jó volt a programunk. Olyannyira jó volt, hogy mások is lopkodták. Jók voltak a jelöltjeink, munkások, dolgozó emberek, hitelesek, tisztességesek. Erőnköz mérten a kampány is jó volt. A korábbinál ezerszer aktívabban voltak fiataljaink. A társadalom alapvetően rokonszenvvel fogadott bennünket. Van tehát lehetőségünk a cselekvésre.

Ez annál is inkább igaz, mivel a választások nem oldották meg a magyar társadalom egyetlen gondját sem. Nem dőlt el az MSZP és a Fidesz, azaz a magyar tőkésosztály két pártja közötti csata. Ez az áldatlan állapot fenn fog maradni. Nem került a munkás, a dolgozó a parlamentbe. Nem csökken a munkanélküliség, nem fenyegeti kisebb veszély a kórházakat, mind eddig. Sőt, félfő, hogy cudar idők jönnek a magyar dolgozóra. Akárki is kormányozzon, a költségvetés hiányát úgy fogja csökkenteni, hogy megvágja az oktatási, egészségügyi kiadásokat. A gazdagnak több jut, a szegénynek kevesebb.

A magyar dolgozó még nem ébredt fel. Ki tudja, lehet, hogy a polgári demokrácia viszonyai között nem is lehetséges az ébredés. Az ébredés jeleit azonban látjuk. Messze vagyunk még Párizstól, ahol egymillió ember kimegy az utcára, és megakadályozza a pályakezdők elleni törvényt. Messze vagyunk, de elindultunk ezen az úton. A Munkáspártnak pedig az ébredzők között kell lennie.

Mindehhez gyökeres változásokra van szükség. Az legyen a párt tagja, aki dolgozik és fizeti a tagdíjat. Az legyen a párt tagja, aki hisz eszméinkben és akarja sikerünket. Legyen a párt fegyelmezett, a szervezetünk centralizált. A fiatalok jussanak meghatározó szerephez. Legyünk elkötelezett harcosok, egy „jobb rend hű katonái”. Ha erre képesek leszünk, akármi legyen anyagi nehézségeink is, legyennek, a Munkáspárt élt, él és élni fog.

Türmer Gyula

Választások 2006

Nagy volt a sajtóérdeklődés a választás éjszakáján

SZAVAZOTT AZ ORSZÁG

(Összeállításunk a 4. oldalon)

A Munkáspárt megyei elnöki értekezlete a KB április 15-ei ülése előtt értékeli az első forduló eredményeit

Fotók: Szigeti

AZ ELFELEJTETT GÁTRENDSZER

Már 2002 augusztusában, amikor a legutóbbi hasonló árvíz volt, intő jelnek kellett volna lennie ennek az akkor hivatalba lépő kormánzatnak. És ha ezalatt az eltelt négy év alatt tettek is volna valamit, akkor ma nem lenne ekkora a baj! (3. oldal)

Válogatás
szakszervezeti
és helyi
munkáspárti
lapok írásaiból

VIMARSARKI
MUNKÁSHÍRADÓ

XI. KERÜLETI HÍREK

HÚSDS

VASAS HÍRLEVÉL

CIKKEINKBŐL

- **A francia kommunisták kongresszusa** (2. oldal)
- **Algéria: olajboom és társadalmi feszültség** (2. oldal)
- **Mennyi lesz a minimálbér?** (3. oldal)
- **Történelem másképpen** (6. oldal)
- **A Liliom megszólítja a nőket** (7. oldal)

MENNYI LESZ A MINIMÁLBÉR?

A minimálbér radikális mértékű emelését ígéri a Fidesz: legálábbis ezzel az ötlettel rukkolt elő a választási kampány végén Orbán Viktor, aki a legkisebb kereset százezer forintra emelését tűzte ki célul.

Ugy tűnik azonban, hogy a demagóg népszerű legújabb állmunkáskorlat koncepciója sem aratott osztatlan sikert – nemcsak a gyárosok és a nagyobb vállalkozók szívével, hanem sok érdekvédelmi aktivista is képtelenségnek tartja a béremelési tervet. Az előbbieket azzal érveltek, hogy a túlzott keresetnővel, különösen az uniós társországokkal szemben, csökkenteni a hazai iparágak versenyképességét. Az érdekvédelmi szervezetek tagjai pedig rámutattak arra, hogy az Országos Érdekegyeztető Tanács ülésén a három oldal (kormány, munkaadók, szakszervezetek) képviselői már aláírták a hároméves

fizetésfejlesztési megállapodást. Ennek értelmében 2007-ig 65 600, 2008-ra pedig 69 ezer forintra kell növelni a minimálkeresetet. Így ebbe a keretbe nem igazán fér bele a jobb oldali próféta kampányfogása: a százezeres minimálbér megvalósításához érvényteleníteni kellene az OÉT határozatát vagy változtatni a Munka Törvénykönyvét. Márpedig itt van a kutya elásva: a polgári erők élharcosai már most azt engedik sejtetni, hogy nem kívánják holmi érdekegyeztetéssel foglalkozni. Csak úgy, mint az 1998-as kormánykerülést követően, ezután is mindenféle képviselői fórum (parlament,

szakszervezetek vagy egyes önkormányzati testületek) megkerülésére törekednek, így a dolgozók érdekeinek felvállalása nem is lehet több, mint fellengzős populista szövegek gyűjteménye. Sőt, gyakorlatilag valamilyen módon mindig a tömegre – a nemzetre, a magyarságra, a polgárokra vagy a dolgozó emberekre – hivatkozva iparkodnak antidemokratikus, szélsőséges intézkedéseket fogantatítani a nekik nem tetsző eszmék hitvallóival szemben. Anélkül természetesen, hogy a mostanában felvállalt munkásemberek valódi érdekeit szem előtt tartanák: az igazságos és reális bérpolitika, az érdekvédelmi szervezeteket is figyelembe vevő kormányzati stílus egyetlen rendszerváltó erőnek sem az érdeke.

Deák

Az elfelejtett gátrendszer

Haldoklik a Római-part. Az 1996-os nagy áradás óta folyamatosan romlik az épületek állaga, egymás után zárnak be a part menti csónakházak, éttermek, büfék, kiskocsmák. Omladozó part menti épületek, romok, silt és kosz mindenütt.

A Római Duna-part már rég nem az, ami azelőtt volt: több tízezer munkásember hétvége szórakozóhelye. Am az a vállalkozó, aki mégiscsak befektetne ide, s üdülő, éttermet vagy akár csak egy kis halsütőt állítana fel itt – az sem számíthat semmi jóra: hiszen a folyó most már rendszeresen előnti ezt a parttól a Királyok útjáig eső területet. Am még ez sem elég neki, egyre nagyobb a veszélye annak, hogy elárasztja az egész észak-budai kerületet...

Fölöttünk a Duna

Római-part, Csillaghegy, 2006. április 4. 17 óra. A folyóval párhuzamos Királyok útja le van zárva a forgalom elől. Bár nem is igazán lehetne itt közlekedni semmiféle járművel, hiszen az utca tele van buzgárokkal és a gátat támasztó homokfalakkal. Itt fut ugyanis az a „nyúlgát”, amely az útját állja az áradó Dunának.

A Királyok útja és a Pozsonyi út sarkán lévő üres telken rendezték be az árvíz ellen védekezők egyik ellátó központját, hadtáptérszert. A kerítés mellett üres és megtöltött homokzsákok, amott szivattyúk, vezetékek és szerszámok. A kert végében egy sátor áll. Előtte padok, asztalok és egy hatalmas kondér, gőzölgő tea.

Ide mindenki betér, aki csak a gátot dolgozik. Am, aki mégsem, az sem marad ellátás nélkül. Mert a Máltai Szeretetszolgálat furgonja, melyet ebből az alkalomból az árvízvédelem ellátó kocsijának neveztek ki, szinte mindenholva eljut. Viszi a kávé, teát és az ételt. De főleg a kávénak van keletje. Mert a védekezők, bármily lelkesek is, de már rendkívül fáradtak. Némelyikük nem is emlékszik, mikor aludt utoljára.

Összefogott mindenki. Dolgoznak itt a Fővárosi Csatornázási Művek emberei, a mélyvízvédelmi csapatok, a polgári védelmiek, katasztrófavédelmiek. De itt vannak a rendőrök, a határőrök, a polgárőrök és az önkéntesek is.

Kell is az összefogás! Mert ahogy elnézzük, itt bizony nagyon nagy baj van! A gát mögötti elárasztott terület sirlalmas látványt nyújt. Számomra teljesen érthetetlen, hogy miért építkeztek ide az emberek, mikor ez a terület hivatalosan ár-

támasztani homokfalakkal az eredeti védművet, hogy bírja ezt hatalmas nyomást. És megelőzzék a szivárgást.

Am a szivárgás megszüntetése egyre kevésbé sikeres, mert a gát átázik, és belső részekben egyre gyakrabban törnek föl a buzgárok. Ezért néhol már az utca teljes szélességében pótgátat kell építeni az eredeti mögött. Kék-piros ruhás munkások sürgölődnek a földhányásokon, a Mélyépítő Kft. emberei. Döngölnek a gátat támasztó homokfalat. Apró markológépek forgolódnak körülöttük, hogy gyorsabban menjen a munka.

Már a telefonoknál is el vannak elárasztva. A kárfelmérő egység zaklatottan telefonál – mobilon –, hogy teljes optikacsereket kell majd végrehajtani.

És ahogy egyes helyeken az utca belső oldala a Szentendrei út felé lejt, az ott álló embernek az a nyomasztó érzése támad, hogy már a feje fölött árad a folyó hatalmas víztömege...

Az utolsó védvonal

Ez az apró kis gátacska, a Királyok úti nyúlgát tartja fel ezt az óriási erőt! Ez az utolsó védelmi vonal! Mert ha valahol átszakadna, s itt átzúdulna a víz: nincs az az erő, ami visszatarthatja, amíg a hegyek meg nem állítják. Elárasztja az egész Római, Csillaghegyet, a békásmezei lakótelepet, a Pók utcát, a kaszásdűlőt és az óbudai lakótelepeket. Több százezer ember otthonát.

Gyerünk dolgozni hát, védekezni ezzel a hatalmas erővel szemben! De nehéz a dolog, nagyon nehéz! Mert meg kell

Persze, mindenki felmerül a kérdés, ez a régi gát vajon bírni fogja-e a hatalmas megterhelést? Ez itt mindenki számára életkérdés. Az itteniek létre is hoztak egy egyesületet: hogy az a védelem lehetőségeit és a valós helyzetet megismeresse a környék lakóival. Nos az „Együtt a Római Partért Egyesület” szerint:

„A Nánási út és a Királyok útja mentén húzódó védvonal (nyúlgát) állapota rossz, és helyenként egy méterrel (!) maradt el az előírásoktól. Emellett a Duna és töltséje közötti terület sajnos értelemszerűen nem is védi. A gát alatt nagy átmérőjű közműcsövek haladnak (!), amelyek így hihetetlenül korlátozzák a gát védőképességét.

(Folytatás a 6. oldalon)

Félsiker a Suzukinál

Elmarasztalta a Suzuki cég esztergomi leányvállalatát a tatai munkáügyi bíróság: a napokban született döntés értelmében a multinacionális vállalat köteles lesz a jövőben engedélyezni a suzukis szakszervezet működését a gyár kapuin belül.

A szakszervezet egy buszban alakult meg januárban

VÁLLALKOZÁSI NEHÉZSÉGEK

A Központi Statisztikai Hivatal beszámolója szerint napjainkban jelentősen megnőtt a vállalkozó kedv a lakosság körében – tavaly például több, mint egymillió vállalkozást tartottak nyilván. Ez azonban csupán az érem egyik oldala: mind a hatályos jogszabályok, mind a hétköznapi élet azt bizonyítja, hogy ilyen szervezeteket fenntartani nem könnyű feladat, és sokan csak kényszerből – más lehetőségek nem lévén – választják ezt a megoldást.

A közzétett adatok értelmében 1 millió 290 ezer vállalkozásnak tekinthető szervezet működik Magyarországon. Ebből csaknem ötszázazere tehető a társas szervezetek száma: ez azt jelenti, hogy napjainkban 220 ezer betéti társaság és 217 ezer kft. üzemel. Emellett többszázazere egyéni vállalkozás folytat különböző szolgáltatási gazdasági tevékenységet. Mindez persze távolról sem jelenti azt, hogy az élet fenéig tejfel: sokan például csak kényszer-vállalkozóként képesek megkeresni mindennapi kenyerüket, miután főnökeik – spórolás okán – azzal a feltétellel alkalmazzák őket, ha járulékat saját maguk és nem a munkáltatójuk fizeti. Ezenkívül számos olyan tevékenység létezik, amely egy szakhatósági engedélyhez vagy telephelyhez kötődik, amely már önmagában nehézséget jelent az egyszerű emberek számára. Aki pedig arra vállalkozik, hogy kft-t vagy bt-t nyit, annak nagy nehézségek árán is jelentős vagyont kell megtakarítania: például egy korlátolt felelősségű társaság

alapítását hárommillió nagyságrendű vagyoni minimumhoz kötik. A betéti társaság esetében nincs ilyen korlát, ám ennek létrehozása sem szegénylegényeknek való feladat: ehhez a cégformához is több fizetnivaló – ötvétezer forint eljárás illeték, plusz 14 ezer forint bejegyzési díj stb. – szükségeltetik. Amennyiben egy jelölt mindezt bírni anyagilag, bevételének jelentős hányadát – több mint felét – az ilyen-olyan adók és járulékok viszik el, ráadásul a kemény farkastörvények miatt számtalan illetékes kénytelen a fennmaradásért például a betéti társasá-

ga tevékenységi körét versenyképesebb tevékenységgel bővíteni, ám ez megint csak anyagi vonzatú. Holott számos fiatal pályázó a jobb érvényesülés, az önmegvalósítás hiú reményében próbál a maga ura lenni: ez azonban gyakran igen súlyos akadályokba ütközik. Az egymást váltó kormányok számos vállalkozást támogató koncepciót (az Orbán-kormány Széchenyi-terve vagy az MSZP-kabinet százalékos programjai) dolgoztak már ki, amelyek azonban a nagyobb cégeket támogatják elsősorban. Látszatmegoldások helyett munkáügyi szempontból is érdemesebb lenne a kisvállalkozókat támogatni (adócsökkentéssel vagy pénzügyi források pályázatával). Amíg azonban hazánkban a multicegek az urak, ez csupán a jövőnek szóló üzenet marad.

B. Deák András

Érkeznek a délutánosok. Ők a két műszakos munkának is örülnek

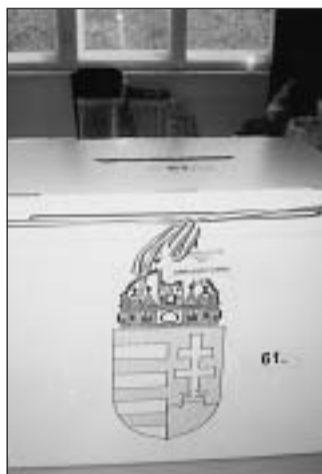
AZ ELSŐ FORDULÓ SZÁMOKBAN

A SZAVAZÁSON VALÓ RÉSZVÉTEL A JOGOSULTAK SZÁZALEKÁBAN

1990	1994	1998	2002	2006
65,1	68,91	56,27	71,03	67,83

AZ EGYÉNI VÁLASZTÓ- KERÜLETEKBEN ELÉRT MUNKÁSPÁRTI EREDMÉNYEK

Jelölt neve	kapott szavazat	%
Budapest		
Kerekes Zoltán Gyula	290	0,65
Székely Péter	153	0,71
Paulik Péter István	241	0,99
Kajli Béla	268	0,91
Farkas Ferenc	147	0,56
Kollát Pál	203	0,74
Végh Ferenc	298	0,61
Komoróczy Sándor	300	0,87
Kerecsi László	221	0,76
Csepeli Zsuzsanna	336	0,83
Hüttener László	280	0,77
Dr. Thürmer Gyula	412	0,96
Baranya		
Rupa Istvánné	189	0,63
Havasi László	229	0,66
Bács		
Kalapos Mária	277	1,18
Békés		
Bánhegyi József	384	1,07
Szőke János	486	1,52
Szabó Imre Ferenc	174	0,74
Kiss János	590	1,81
Németh Jánosné	328	1,32
Szádány Gyula	328	1,07
Dr. Szentirmai Károly	504	1,65
Csongrád		
Pap Imre	325	1,43
Havránek Ferenc	359	1,13
Szabó Jenőné	291	1,24
Fejér		
Espár István	199	0,53
Pintér Imre	384	1,05
Veres Péter	277	0,81
Győr		
Markó Gábor	210	0,57
Pawlik Béla	285	0,86
Pénzes András	138	0,37
Jász-Nagykun-Szolnok		
Bencsik Mihály	594	1,93
Nagy Endre Attila	434	1,37
Herceg Antal	408	1,89
Szilágyi András	674	2,62
Komárom		
Tóth István	366	0,97
Zsombók János	321	0,96
Varga János	242	0,81
Nógrád		
Szabó Lászlóné	864	2,99
Oláh Ferenc	232	0,81
Nagy Attila Tibor	359	1,41
Dr. Frankfurter Zsuzsanna	533	1,70
Pest		
Szűcs Attila László	185	0,43
Kovács István	291	0,60
Mendel Lajos	263	0,79
Somogy		
Gagy Kálmán	425	1,54
Szabó Imre	271	0,85
Szabolcs		
Valiskó László	130	0,47
Tolna		
Poór Sándor	192	0,54
Veszprém		
Illés Imre	222	0,75
Varga László Levente	267	0,95

A 2006. ÉVI ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ-VÁLASZTÁS ELSŐ FORDULÓJA

1. A területi listás szavazatok száma országosan: 5 408 050
2. Az 5%-os határ: 270 402

ÖNÁLLÓ TERÜLETI LISTÁT ÁLLÍTÓ PÁRTOK

A listát állító párt neve	Kapott szavazat	%
MSZP	2 336 705	43,21
Fidesz-KDNP	2 272 979	42,03
SZDSZ	351 612	6,50
MDF	272 831	5,04
MIÉP-Jobbik	119 007	2,20
Munkáspárt	21 955	0,41

A MUNKÁSPÁRT LISTÁS EREDMÉNYEI

Megye/Budapest	1998		2002		2006	
	Szavazat	%	Szavazat	%	Szavazat	%
1. Budapest	36 068	3,86	19 636	1,80	6327	0,62
2. Baranya	8214	4,47	5665	2,46	881	0,41
3. Békés	9863	5,90	7498	3,58	2127	1,09
4. Csongrád	7382	4,13	5457	2,42	1750	0,79
5. Fejér	6452	3,61	4417	1,90	1489	0,65
6. Győr	5215	2,55	3820	1,50	1346	0,54
7. J.-NK-Szolnok	11 103	6,51	8123	3,74	2640	1,31
8. Komárom	5830	4,28	3811	2,17	1212	0,72
9. Nógrád	10 065	10,42	7996	6,68	1804	1,58
10. Somogy	4769	3,30	3508	1,95	1166	0,68
11. Veszprém	5409	3,03	3773	1,78	1208	0,60
Összesen:	110 370		73 704		21 955	
12. Bács	7147	3,26	5404	1,95	–	–
13. Borsod	18 072	5,65	10 437	2,68	–	–
14. Hajdú	5355	2,25	5013	1,79	–	–
15. Heves	9137	6,44	5722	3,16	–	–
16. Pest	13 314	3,09	9356	1,58	–	–
17. Szabolcs	5506	2,24	4136	1,44	–	–
18. Tolna	3297	3,07	2998	2,23	–	–
19. Vas	3098	2,35	1915	1,22	–	–
20. Zala	4376	3,15	2818	1,68	–	–
	69 302		47 799			
Mindösszesen:	179 672	3,95	121 503	2,16	21 955	0,41

Antifasiszta ellenállás: tisztelet és emlékezet

Hazánk felszabadulásának 61. évfordulója alkalmából a Magyar Ellenállók és Antifasiszták Szövetsége (MEASZ) „A magyar antifasiszta ellenállók Európában” címmel tanácskozási rendezést. A konferencia jel-szava „Tisztelet Ságvári Endrének, Bajcsy-Zsilinszky Endrének és minden antifasiszta mártírnak” volt.

Hanti Vilmos, a MEASZ elnöke megnyitóbeszédében hangsúlyozta, hogy 200 000 szovjet katona áldozta életét hazánk felszabadításáért. *Élőlt egy jobboldali csoportnak a Szabadság téri hősi emlékmű eltávolítására vonatkozó követelését.* Megjegyezte, hogy a Rákosi-korszakban sok egykori harcos vált a koncepciós perek áldozatává, az 1956-os események pedig megosztották a volt partizánok közösségét. A hetvenes-nyolcvanas években megújult kutatómunka lehetővé tette a magyar ellenállók itthon és külföldön végzett küzdelmének az árnyaltabb bemutatását. Hanti elmondta, hogy a hazai konzervatív elit nosztalgiát táplál a két világháború közötti időszak iránt, megpróbál melegséget keresni Horthy-rendszer bűneire, és kriminalizálja a kommunisták tevékenységét.

A kormány nevében Ivancsik Imre, a Honvédelmi Minisztérium politikai államtitkára köszöntötte a tanácskozás résztvevőit. Ivancsik elmondta, hogy az akkori 14,5 milliós lakosú Magyarország emberesztése mintegy 900 000 fő volt, és a harci események következtében a nemzeti vagyon negyven százaléka pusztult el.

Pintér István történész hangsúlyozta, hogy egy ország politikai helyzete, földrajzi adottságai meghatározóak voltak az ellenállás jellegében és méreteiben. Jugoszlávia és a Szovjetunió elleni hadjáratban hazánk Hitler csatlósója volt. „Nemcsak adtuk, hanem kaptunk is, amiért később drága árat fizettünk.” „A hatóságok 1940–44 között mintegy három ezer antifasisztát tartóztattak le, ezer megbízhatatlan személyt pedig büntetőtáborba hurcoltak, amiről hallgat a Terror Háza.” *A német megszállást, 1944. március 19-ét követően megkezdődött a legnagyobb méretű, példátlan gyorsasággal végrehajtott emberirtás.*

Az ellenállás irányításában fordulatot jelentett, hogy 1944 májusában megalakult a Magyar Front, de árulás miatt a szervezet katonai és politikai vezetőinek többségét novemberben elfogták. Belső és külső okok mi-

att a hazai ellenállás nem vált tömegmértetűvé, de fegyveres partizáncsoportok működtek Miskolcon, Nógrádban, Újpesten és másutt. A főváros felszabadításában nagy véráldozatot hozott a Vörös Hadsereg oldalán harcoló Budai Önkéntes Ezred, amelynek példamutató emlékét az utókornak meg kell őriznie. Pintér szerint a hazai ellenállás legnagyobb érdeme, hogy „a háború alatt megteremtődtek a demokratikus átalakulás előfeltételei”.

Márton László író szenvedélyes hangú felszólalásában Ságvári emléket idézte. „Halála hatvanadik évfordulóján 2004-ben egyesek megbotránkoztak azon, hogy kommunista volt, 2005-ben még hozzátették zsidó származását is.” A közelmúltban pedig „történelmi leckét kaptunk a Legfelső Bírószágtól”. Márton elmondta, hogy Ságvári Endre több „törvénytelen” követett el, 1942-ben nem vonult be munkaszolgálatra, és részt vett a március 15-ei antifasiszta tüntetésen. „1944-ben nem varrta fel a sárga csillagot, nem szállt fel az Auschwitzba induló vonatra” és „jogtalanul” fegyvert fogott az elfogására készülő csendőrökre. Márton szerint a „Lajtán túl azt mondanák, hogy Ságvári a becsület mezején esett el”. A 83 éves Szigetvári Miklós, a kommunista ellenálló egykori harcostársa többek között arról beszélt, hogy a „törvénytisztelő” csendőrök miként kínozták meg őt és bajtársait.

Szenes Iván, a Nácizmus Üldözöttei Bizottságának elnöke elmondta, hogy baloldali tevékenységéért a hatóságok 1943-ban letartóztatták. Megjárta a sátorajújhelyi börtönt, a komáromi vár kazamatáit, végül pedig a náciak a dachau koncentrációs táborba hurcolták. Szenes beszélt a börtönben működő kommunista csoportok tevékenységéről és hangsúlyozta, hogy a túlélés egyetlen eszköze a szolidaritás volt. A tanácskozáson felszólalt Godó Ágnes, a hadtudományok kandidátusa és Vitányi Iván szociológus is. Az emlékülésen fellépett az 1936-ban alakult Vándor-kórus, amelynek alapítóját, a szocialista Vándor Sándort a nyilasok 1945 januárjában gyilkolták meg.

A MEASZ és a még élő bajtársak méltó módon emlékeztek meg az antifasiszta ellenállás egykori harcosairól, de a népszerűtlen konfliktusokat kerülő hatalmi elitnek kellemtelen lett volna Ságvári ügyében a választások előtt megszólalnia.

– Tudósítónktól

A Központi Bizottság ülése

A Központi Bizottság soros ülését
2006. április 15-én, szombaton 10.00 órai
kezdettel tartja.

A tanácskozás helyszíne:
a Munkáspárt országos központja (1082 Budapest,
Baross u. 61.), III. emeleti tanácsterem.

Javasolt napirend:
A választási munka értékelése
Előadó: Thürmer Gyula

OLVASSA,
TERJESSZE,
TÁMOGASSA!

A Szabadság
Alapítvány
számlaszáma:

OTP 11705008-20441997

Mi nem vagyunk árulók!

„A Munkáspárt választási programja nagyon közel van a Fideszéhez, ezért az a kérésünk, hogy ezúttal szavazzanak a Fidesz sokkal esélyesebb jelöltjeire”, szövege telefonon hangzott felhívás párttagokhoz és pártönkívüliekhez egyaránt az április 9-ét megelőző napokban. Esetenként azt is hozzátették, hogy ez Orbán Viktor személyes kérése önhöz és a hozzátartozóihoz is.

Többségünk válasza viszont az volt, hogy „ám mi nem vagyunk nem osztályárulók, sem pedig hazaárulók! Ne zaklassanak bennünket!” Meg kell jegyezni, hogy nem voltak sértődékenyek, s kitartóan folytatták agitációjukat. Csupán az a kérdés, hogy kinek a költségére. „Védjük meg a rendszerváltás

víványait!” – szövege a következő felhívás. Sokan viszont nem értették, hogy mire gondolnak, ezért egymástól is érdeklődtek annak tartalma felől, s a következőkben sorolták az eredményeket: a népvagyon vagy más módon az utódok örökségének teljes felszámolása, elherdálása, nagyarányú munkanélküliség,

hárommillió létminimum alatt élő, éhez és rosszul táplált gyerek, nyomorgók százezrei, a szükségesnél rosszabb orvosi és gyógyszerellátás miatt szenvedő és hamar elhalálozó nyugdíjasok milliói, növekvő munkanélküliség, általános kiszolgáltatottság és reménytelenség s mindez növekvő létszámú hajléktalanok tízezreinek nyomorával betetőzve. Országunkat a nagyítókegyelmező, dolgozó népet pedig a rendszer demokratikus bérabszolgáivá változtatták. Ugyanakkor a rendszer-váltás haszonélvezői a példaképpül szolgáló elődeik fényűző életmódjánál is gátlástalanabb életvitellel, lelkiismeretfurdalás nélkül vesznek maguknak bátorságot a hazaárulás folytatásához, illetőleg az ehhez szükséges tömegtámogatás megszerzéséhez. Nem véletlen, hogy Nyugaton az a szólás-mondás kapott szárnyra, hogy a magyaroknak csak ígérni kell s minden tervüket valóra válthatják. Sajnos, amíg sok lesz hazánkban az ígéreteket készpénznek vevő ember, ez valószínűleg így is lesz. Hathatósabb felvilágosító munka szükséges!

Cs. N. L.

VESZTESÉGÜNK

Mester Pongrác, aki 2002 óta volt a párt tagja, 53 éves korában elhunyt. Nagybaracskai alapszervezet

Kitüntetések, papír- és fémpénzek, képeslapok, porcelánok adásvétele.

VERES ÉREMBOLT,

VII. ker. Izabella utca 37.

Tel.: 322-4799

H-P: 9-17 óráig.

SZABAD RIPORT

Elektronikus riport-folyóirat. * Cenzúrázatlan helyszíni anyagok, az Igazi Való Világból. Kattintson rá!
www.szabad-riport.gportal.hu

SZABAD RIPORT

„Az a világ, amit látsz, csak egy cukormázos felszín. Van alatta egy másik világ. Az az igazi.”
www.szabad-riport.gportal.hu. Kattints rá!

Hirdessen A Szabadság hetilapban!

Többszöri
megjelentetésnél
kedvezményt adunk.

Várjuk
megrendeléseiket!

Részletes információ: Huszár Zsófia
Telefon: 313-5420

Vasas-Ezredvég zenés-irodalmi estek

A Vasas Szakszervezeti Szövetség Székházának dísztermében (1086 Budapest, Magdolna u. 5-7.)

Vasas-Ezredvég zenés-irodalmi estek
XIV. évad negyedik – évadzáró – előadása
2006. április 28-án 17 órai kezdettel

ARANYASSZONY

Édesanyák köszöntése versben, dalban

Közreműködnek:

Csák József, a Magyar Állami Operaház magánéneke

Kassai Franciska előadóművész

Pánti Anna, a Magyar Állami Operaház magánéneke

Zongoránál:

Hegedűs Valér zongoraművész

Házigazda:

Baranyi Ferenc József Attila-díjas költő, műfordító

A műsor támogatója a Vasas Szakszervezeti Szövetség és a Hevesi Gyula Alapítvány, Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma

Belépőjegyek az Ezredvég kerületi aktivistáinál és a Vasas Központi Könyvtár Alapítványnál (VIII., Magdolna u. 5-7.), valamint a helyszínen kaphatók!

A jegyek ára egységesen 200 Ft

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Vasas Központi Könyvtár Alapítvány

Lapunkat rendszeresen szemléli Magyarország legnagyobb médiagyűléje az

»OBSERVER«

BUDAPESTI MÉDIAGYŰLÉS KFT.

1084 Budapest, Auróra u. 11.
Tel.: 303-4738, Fax: 303-4744
E-mail: marketing@observer.hu
http://www.observer.hu

